

- Ιστορία
- Πρόεδρος
- Ομιλίες
- Όργανα
- Διεθνείς Σχέσεις
- Δελτία Τύπου
- Πολιτικά Κείμενα
- Επικοινωνία
- Links

 Home

Νομαρχιακές & Δημοτικές Εκλογές 2002

Designed and Implemented by CompuLink Network S.A.

23/01/2001
**ΣΗΜΕΙΑ ΟΜΙΛΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΝΔ κ. ΚΩΣΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ ΜΕ
 ΘΕΜΑ: "Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ"**

Η ιδέα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης είχε διπλό στόχο. Αφενός την ισόρροπη ανάπτυξη, την οικονομική και κοινωνική σύγκλιση. Και αφετέρου την εξασφάλιση από την πιθανότητα ενός πολέμου. Η Ελλάδα δεν εξασφάλισε ως τα σήμερα κανένα από τους δύο αυτούς στόχους. Σ' αυτά τα βασικά ζητούμενα, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ απέτυχαν.

Στον οικονομικό τομέα, λαοί φτωχότεροι, όπως οι Ιρλανδοί και οι Πορτογάλοι, έφθασαν με άνεση το μέσο ευρωπαϊκό επίπεδο. Η χώρα μας, που κάποτε ήταν σαφώς πλουσιότερη από τα έθνη αυτά, βρίσκεται σήμερα στην εσχαιά της Ευρώπης. Αντί να συγκλίνει, απέκλινε. Διολισθήσαμε στις τελευταίες θέσεις. Πρωτόγνωρη έξαρση ανεργίας. Ραγδαία διεύρυνση κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων. Εισοδήματα στο 70% των Ευρωπαίων. Χάσμα που διαρκώς μεγαλώνει στο ισοζύγιο συναλλαγών. Διαρθρωτικές αλλαγές στο μηδέν. Καταστροφή στο Χρηματιστήριο. Διαπλοκή στις συναλλαγές του Δημοσίου. Αδιαφάνεια και διαφθορά, σε βάρος της ανταγωνιστικότητας και της αναπτυξιακής διαδικασίας. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός (που προεκλογικά προσπαθούσε να κρύψει την αλήθεια και να μας συκοφαντήσει) ομολογεί τώρα ότι βρισκόμαστε μακριά από την πραγματική σύγκλιση και ζητά άλλα δέκα χρόνια θυσίες. Και όλα αυτά, παρά τα τεράστια κοινοτικά κονδύλια που εισέρευσαν στη χώρα και τις βαρείες θυσίες που υπέστη ο Έλληνας πολίτης στην εφταετία του "εκσυγχρονισμού" ή (το ίδιο είναι) της πιο αδίστακτης φοροεπιδρομής. Το πώς έγινε αυτό, μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο μελέτης, για τους Ευρωπαίους ιστορικούς του μέλλοντος. Κι εκείνοι, όμως, μάλλον θα φρίξουν!

Σε ό,τι αφορά τον αμυντικό τομέα τα πράγματα πήγαν, δυστυχώς, πολύ χειρότερα. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ, αιχμάλωτες αρχικά στο δημοκοπικό σύνθημα "ΕΟΚ και ΝΑΤΟ - συνδικάτο" πολέμησαν δονκιχωτικά την πολιτική για την αμυντική ενοποίηση της Ευρώπης και στέρησαν από τη χώρα ιστορικές ευκαιρίες. Στη συνέχεια δεν έκαναν τίποτε άλλο παρά να πυροβολούν τα ελληνικά πόδια. Στην καλύτερη περίπτωση, έλαμπαν με την απραξία τους. Και η απραξία έχει πάντα σημαντικό κόστος. Πολύ περισσότερο, όταν πρόκειται για την περίπτωση της εθνικής άμυνάς μας.

Το φάσμα της ανασφάλειας στις ελληνοτουρκικές σχέσεις διαιωνίζεται. Το Ελσίνκι - όπως είχαμε εξ αρχής επισημάνει - δεν έδωσε τις διεξόδους που χρειαζόνταν. Δεν εξασφάλισαμε πραγματικά ανταλλάγματα. Η Κυβέρνηση ούτε καν τα επιδίωξε, όπως ομολόγησε ο Υπουργός

ΦΟΡΜΑ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ
 Αναζητήστε τις ομιλίες του προέδρου της Νέας Δημοκρατίας στην βουλή, σε περιοδείες και στα όργανα του κόμματος. Το αρχείο που έχετε στη διαθεσή σας ξεκινάει από τον **Απρίλιο του 1997**.

Επιλέξτε ημερομηνία καταχώρησης:

ΜΗΝΑΣ:

ΕΤΟΣ:

Εξωτερικών. Ούτε πού σκέφθηκε σοβαρά κάτι τέτοιο.

Στις δύο μείζονες κρίσεις με την Τουρκία - Ίμια και Οτσαλάν - ο ίδιος ο Πρωθυπουργός κυριολεκτικά "τα έκανε θάλασσα". Ξεκίνησε με το "δεν" και κατέληξε στο "yes". Εγκλωβίστηκε τελικά στην απόφαση να υποχωρεί, κάθε φορά κι από λίγο, για να ξεφεύγει από τα προβλήματα που προκαλεί η Τουρκία. Η λεγόμενη "βήμα προς βήμα προσέγγιση" αποδείχθηκε πως δεν είναι τίποτε άλλο παρά μόνο μία "βήμα προς βήμα" υποχώρηση. Μια τακτική, δηλαδή, που διαρκώς αποδυναμώνει τις ελληνικές θέσεις και αποθρασύνει τους εξτρεμιστές της Άγκυρας. Δώσατε ό,τι ζητούσαν στο Ελσίνκι. Και ποιο το αποτέλεσμα; Προκλητικότητα στο Αιγαίο, πλήρες αδιέξοδο στο Κυπριακό και απειλές ενσωμάτωσης των κατεχομένων.

Το στρατιωτικό κατεστημένο της Άγκυρας δεν φαίνεται διατεθειμένο να αλλάξει στρατηγική. Δεν προτίθεται ούτε να δώσει - και αναφέρομαι στην αρπαγή της μισής Κύπρου - ούτε να εγκαταλείψει τις αυθαίρετες διεκδικήσεις που μονομερώς εγείρει στο Αιγαίο. Κάτι τέτοιο μπορεί να γίνει μόνο εάν βρεθεί στην ανάγκη. Και εμείς δεν κινούμαστε σε τέτοια κατεύθυνση. Η Κυβέρνηση προσποιείται ότι αγνοεί τόσο την ιστορική εμπειρία, όσο και τη σημερινή πραγματικότητα. Αντί να διαμορφώσει συγκεκριμένη στρατηγική, αυτοσχεδιάζει με οσφουοκαμψία. Έμεινε στο "βλέποντας και κάνοντας". Στη σκέψη "περίμενε και θα δούμε". Μόνο που εξωτερική πολιτική δεν γίνεται, έτσι. Κι όταν γίνεται, μόνο αρνητικά αποτελέσματα μπορεί να επιφυλάσσει.

Η αλήθεια είναι ότι όλοι οι Έλληνες επιζητούμε την ειρηνική συμβίωση με τη γείτονα. Επιδιώκουμε ακριβέστερα τη συνεργασία με όλους τους γειτονικούς λαούς. Δεν θέλουμε να ζούμε σε ένταση. Ούτε, βέβαια, να καταβάλλουμε υπέρογκες άμυντικές δαπάνες. Πιστεύουμε όμως ότι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους. Γι' αυτό ακριβώς είναι ανάγκη να έχουμε σθεναρή στάση και καθαρή φωνή. Έχουμε υποστηρίξει ευθέως τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της Τουρκίας. Πρέπει όμως και η ίδια να το θέλει. Κανέναν δεν μπορείς να βοηθήσεις κόντρα στη θέλησή του. Εάν η Άγκυρα δεν μπορεί να σηκώσει το ευρωπαϊκό κεκτημένο οφείλουμε κι εμείς να είμαστε ρεαλιστές.

Θέλουμε μια Τουρκία που να συμπεριφέρεται ευρωπαϊκά όχι μόνο στο εσωτερικό της, αλλά και, κυρίως, προς τους γείτονές της. Χωρίς Απίλλες και στρατιωτική βία, χωρίς απειλές και εντάσεις. Να αποδεχθεί πρώτα τους κανόνες ειρηνικής συμπεριφοράς απέναντι στην Ευρώπη και μετά να δούμε αν τα κελιά των φυλακών στο Ερζερούμ θα πρέπει να χωρούν 3 ή 4 κρατούμενους. Να δηλώσει σεβασμό στο Διεθνές Δίκαιο, να αποδεχθεί το Δίκαιο της Θάλασσας και να δώσει έμπρακτες αποδείξεις.

Σήμερα - λίγο μόλις καιρό μετά το Ελσίνκι - ακόμη και οι πιο θερμοί διεθνείς υποστηρικτές της τουρκικής υποψηφιότητας, δηλώνουν "λάθος". Ο ίδιος ο Υπουργός Εξωτερικών της Γαλλίας - μιας χώρας που πρωταγωνίστησε τότε υπέρ του τουρκικού αιτήματος - ομολογεί ότι στο Ελσίνκι ελήφθη μια λανθασμένη απόφαση. Είναι πια κοινό μυστικό ότι οι άλλοι ήθελαν να δεχθούν το νόμιμο του τουρκικού αιτήματος, όχι όμως και να προχωρήσουν στο άνοιγμα της πόρτας. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ήθελε να κάνει για την Τουρκία πολύ περισσότερα από

οποιαδήποτε ηγεσία της Άγκυρας. Έκανε την εξωτερική πολιτική προσωπική υπόθεση.

Σε ό,τι αφορά την ενταξιακή πορεία της Κύπρου είναι γεγονός - και το είπαμε από την πρώτη στιγμή - ότι το Ελσίνκι ενίσχυσε τη θέση μας. Παρ' όλα αυτά, κάποιιοι στην Ευρώπη, άρχισαν πάλι να ψελλίζουν "ευχές", που μόνο ανησυχία μπορεί να προκαλούν. Γι' αυτό ακριβώς είναι ανάγκη να ενώσουμε όλοι τη φωνή μας για να στείλουμε το πιο ισχυρό μήνυμα σε κάθε κατεύθυνση: Δεν μπορεί ο Αττίλας, να γίνεται ρυθμιστής της ευρωπαϊκής διεύρυνσης, με μόνο όπλο του την επίδειξη αδιαλλαξίας και περιφρόνησης στο Διεθνές Δίκαιο. Από τη στιγμή που ανταποκρίνεται στο ευρωπαϊκό κεκτημένο και πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις, η Κύπρος θα ενταχθεί. Αυτό είναι δεδομένο. Είναι κεκτημένο. Και είναι αδιαπραγμάτευτο. Είναι ζήτημα αρχής, αξιοπιστίας και αυτοσεβασμού. Διεύρυνση χωρίς την Κύπρο δεν πρόκειται να δεχθούμε. Διεύρυνση χωρίς την Κύπρο - απλά και ξεκάθαρα - δεν πρόκειται να γίνει. Αυτή τη δήλωση ζητούμε από τον Πρωθυπουργό. Και η δήλωση αυτή πρέπει να γίνει σήμερα. Για να μην τρέχουμε αύριο πίσω από οιοσδήποτε απόπειρες παρασπονδίας και υπαναχωρήσεων. Ας τρέξουν τώρα οι άλλοι. Και ας κινηθούν στην κατεύθυνση που πρέπει. Στην κατεύθυνση των κατακτητών που ποδοπατούν τη μισή Κύπρο.

Η Σύνοδος Κορυφής που διεξήχθη το Δεκέμβριο στη Νίκαια ήταν ιδιαίτερης σημασίας για την πορεία της Ευρώπης. Και αυτό γιατί αφορούσε τη θεσμική προετοιμασία της εν όψει της διεύρυνσης. Τη λήψη αποφάσεων που θα επιτρέψουν την αποτελεσματική λειτουργία της, όταν θα έχει 25 ή 30 μέλη. Την αναζήτηση μιας χρυσής τομής ανάμεσα στο σεβασμό της εθνικής κυριαρχίας από τη μια και την αποτελεσματικότητα της Ένωσης από την άλλη.

Οι αποφάσεις που λήφθηκαν αποτελούν ένα βήμα προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση. Γι' αυτό σπεύδω να διευκρινίσω ότι εμείς θα προσυπογράψουμε την κύρωση της νέας Συνθήκης. Πιστεύουμε, ωστόσο, ότι το τελικό αποτέλεσμα υπήρξε κατώτερο των προσδοκιών. Κατέδειξε ότι λείπει από την πολιτική ηγεσία της Ευρώπης η αναγκαία βούληση και η αποφασιστικότητα που απαιτούνται για την ενίσχυση της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Και αυτό αφορά προπάντων την πολιτική ενοποίηση και ειδικότερα τον πυλώνα της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας.

Η συμφωνία της Νίκαιας ήταν αποτέλεσμα μιας σειράς σκληρών διαπραγματεύσεων με εθνοκεντρικό και όχι ευρωκεντρικό χαρακτήρα. Βασίστηκε κυρίως στα παζάρια μεταξύ των κρατών-μελών και πολύ λιγότερο σε αρχές και κανόνες. Η συζήτηση προσανατολίστηκε περισσότερο στο πώς θα μπλοκάρεται μια απόφαση και λιγότερο στο πώς θα λαμβάνονται οι αποφάσεις στα Συμβούλια Υπουργών.

Από τη μια οι ηγεσίες των μεγάλων χωρών δεν κινήθηκαν στο όραμα εκείνων που

εμπνεύστηκαν και χάραξαν το δρόμο της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Και από την άλλη, οι μικρότερες χώρες αναγκάστηκαν να δώσουν μάχες χαρακωμάτων. Σημαντικά θέματα, όπως εκείνα που αφορούν την κοινή Άμυνα και την επίσημη υιοθέτηση της Χάρτας για τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα, έμειναν ουσιαστικά στο περιθώριο και εγκαταλείφθηκαν στο μέλλον.

Είναι, βέβαια, ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε ότι στη Νέα Ευρωπαϊκή Ένωση, που σταδιακά διαμορφώνεται, ολοένα και περισσότερες αποφάσεις θα λαμβάνονται χωρίς να μπορούμε να θέσουμε "βέτο". Με τις διευθετήσεις, που συμφωνήθηκαν στη Νίκαια το δικαίωμα της αρνησικυρίας περιορίζεται σημαντικά, αν και οι μεγάλες χώρες διασφάλισαν τις εξαιρέσεις που επιθυμούσαν.

Το σύστημα των ενισχυμένων συνεργασιών, όπως έχει διαμορφωθεί, προσφέρει ορισμένες δυνατότητες για συμμετοχή στον ισχυρό πυρήνα της Ε.Ε. Αποκλείσθηκε, όμως, από το σύστημα αυτό η συνεργασία στην άμυνα. Και αυτό αποτελεί πλήγμα για χώρες όπως εμείς, που θέλουμε μια αυτόνομη ευρωπαϊκή άμυνα. Η σύνοδος την Νίκαιας δεν έδωσε απάντηση στο ερώτημα "πού θέλουμε να πάμε και με ποια μέσα". Έμειναν σε εκκρεμότητα τα ζητήματα που αφορούν:

- Το μελλοντικό καθεστώς του χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων.
- Τον καθορισμό των ευρωπαϊκών, των εθνικών και περιφερειακών αρμοδιοτήτων.
- Τη συνταγματοποίηση των Συνθηκών.
- Το ρόλο των εθνικών κοινοβουλίων.

Το βέβαιο είναι ότι τα νέα δεδομένα δημιουργούν για μας πολλές υποχρεώσεις. Το ενδεχόμενο να προχωρήσουν ορισμένοι μπροστά και η Ελλάδα να κριθεί ότι δεν μπορεί να ακολουθήσει, συνεπάγεται πολλούς κινδύνους. Γι' αυτό ακριβώς χρειάζεται τώρα κατάλληλη προετοιμασία. Απαιτούνται νέες πρωτοβουλίες. Επιβάλλεται ένταση των προσπαθειών μας. Η πορεία προς την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση σημαίνει διαρκείς αγώνες και σκληρές διαπραγματεύσεις. Και εμείς πρέπει να είμαστε έτοιμοι και ικανοί να διαπραγματευόμαστε πόντο - πόντο, σημείο - σημείο ό,τι αφορά τα συμφέροντά μας. Να προβάλλουμε ταυτόχρονα ένα όραμα για τον Ευρωπαϊκό πολίτη.

Είναι πια φανερό - και αποτυπώνεται σε πανευρωπαϊκό επίπεδο - ότι από τη σημερινή Ε.Ε. λείπει το όραμα και περισσεύει η λογιστική. Λείπει η έγνοια για τον άνθρωπο και περισσεύει το μέτρημα των αριθμών. Οι κυβερνήσεις, που χαράσσουν την πορεία της Ένωσης, κατά τα τελευταία χρόνια απεμπλούτισαν το όραμα που κληρονόμησαν από τους εμπνευστές της ενοποίησης. Έδειξαν αναληγσία απέναντι στην ποιότητα ζωής και το περιβάλλον. Έφτασαν στο σημείο να βομβαρδίσουν ένα κομμάτι της ίδιας της Ευρώπης και να μολύνουν ένα πολύ μεγαλύτερο.

Προσπαθεί σήμερα η κυβερνητική προπαγάνδα να ισχυριστεί ότι όλα αυτά ανήκουν στον ιστορικό του μέλλοντος Πασχίζει να δημιουργήσει ψευδείς εντυπώσεις, για να σκιάσει την αλήθεια. Διαψεύδεται όμως από τον πλέον αρμόδιο. Ο τότε υπουργός Εξωτερικών καταγγέλλει

οτι αποπεμφθηκε απο τον ιρωθυπουργο, για χαρη της αποψης Ολμπραιτ που ηθελε σωνει και καλά τον πόλεμο. Και έπειτα:

Αφού δεν συμμετείχε η Ελλάδα, ποιος διέθεσε τα AWAKS και τα συστήματα ραντάρ; Αφού ήταν αντίθετη η Κυβέρνηση, ποιανού Έλληνα πολιτικού φέρουν την υπογραφή οι αποφάσεις βομβαρδισμού της Γιουγκοσλαβίας;

Εμείς δεν ασκούμε κριτική εκ των υστέρων. Την ίδια στιγμή που ξεκινούσαν οι βομβαρδισμοί καταγγέλλαμε ότι "η επέμβαση του NATO γινόταν χωρίς προηγούμενη απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας". Υπογραμμίζαμε καθημερινά, ότι πρόκειται για "λάθος πόλεμο". Επισημάναμε τις ενδεχόμενες συνέπειες, αναδεικνύοντας από τότε τις επισημάνσεις της Ένωσης Χημικών για μόλυνση του περιβάλλοντος. Είπαμε τότε - και επαναλαμβάνουμε και τώρα - ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, όχι μόνο δεν στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων, αλλά απογοήτευσε με τη στάση της.

Πέρα όμως από όλα αυτά, όλοι οι Ευρωπαίοι πολίτες ζήσαμε τρεις ακόμη διαδοχικές κρίσεις, που αποκάλυψαν ένα τεράστιο έλλειμμα εντοπισμένο στην ποιότητα ζωής.

Τρεις διαδοχικές κρίσεις, τρία αλλεπάλληλα σκάνδαλα:

- * Τρελές αγελάδες
- * Διοξίνες και
- * Απεμπλουτισμένο ουράνιο

Σε τρεις διαφορετικές φάσεις, η Ευρώπη αποκαλύφθηκε να υστερεί, σε ό,τι αφορά:

- * Την προστασία της υγείας
- * Την ασφάλεια των τροφίμων
- * Την προστασία του περιβάλλοντος

Διάχυτη παράλληλα είναι η πεποίθηση ότι υπάρχει σημαντική υστέρηση σε ό,τι αφορά την προστασία από τους κινδύνους που επιφυλάσσουν οι τεχνολογίες αιχμής, η βιοτεχνολογία, η τεχνολογία δικτύων και διαδικτύων.

Άμεσα συνδεδεμένο με την ποιότητα ζωής του Ευρωπαίου πολίτη είναι βέβαια και το τεράστιο πρόβλημα της ανεργίας. Για ποια ποιότητα ζωής να μιλούμε όταν ο άνθρωπος δίπλα μας δεν έχει τα στοιχειώδη για μία στοιχειώδη επιβίωση;

Μείζονος, όμως σημασίας είναι και το οργανωμένο έγκλημα. Ιδίως μάλιστα τα ναρκωτικά, που θερίζουν τα νέα παιδιά. Όπως επίσης και τα ζητήματα που εγείρονται από την παράνομη οικονομική μετανάστευση.

Διαπιστώθηκε - μέσα από τις διαδοχικές κρίσεις της σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας, των διοξινών και του απεμπλουτισμένου ουρανίου - ότι, υπάρχει έλλειψη ευαισθησίας για τον άνθρωπο. Υπάρχει έλλειμμα διαφάνειας και αποτελεσματικότητας στην άσκηση κοινοβουλευτικού ελέγχου των υπουργών που συμμετέχουν στα ευρωπαϊκά συμβούλια. Η περίπτωση της "σπογγώδους εγκεφαλοπάθειας" αποκάλυψε ότι στο Συμβούλιο Υπουργών τουλάχιστον εθιστικά και επικρατούν εθιστικά και άλλες ιδιότητες των οποίων

πρωτανευσων αυσιαφανη κριτηρια και επικρατουσ εθνικες και αλλες ισιστελειες, ισχυρων συνήθως κρατών. Οδήγησε, παράλληλα, στο συμπέρασμα ότι στη χώρα μας δεν υπάρχει ολοκληρωμένη πολιτική και συγκροτημένη υποδομή, με αποτέλεσμα να εκτίθεται ο πολίτης σε σοβαρούς κινδύνους.

Η ίδια ανεπάρκεια διαπιστώνεται τόσο στην περίπτωση των διοξινών, όσο και στα ζητήματα που εγείρονται μετά τη χρήση απεμπλουτισμένου ουρανίου στους βομβαρδισμούς των βορείων γειτόνων μας. Απλά και μόνον το γεγονός ότι οι έλεγχοι στα κατεψυγμένα λαχανικά, που εισάγονται από τη Σερβία, μόλις τώρα αρχίζουν, είναι εξόχως αποκαλυπτικό. Απλά και μόνο το γεγονός ότι η Κυβέρνηση τη μια υποστηρίζει πως μόλις τώρα αντελήφθη τους κινδύνους και από την άλλη κομπάζει ότι τα ήξερε από το περασμένο καλοκαίρι, αρκεί για να αποδείξει τόσο την αναληγσία της, όσο και την περιφρόνηση της κοινής νοημοσύνης. Μια υπεύθυνη Κυβέρνηση θα ζητούσε, από τη στιγμή που είχε στα χέρια της την έρευνα Focus, τουλάχιστον δύο πράγματα:

- * Έρευνα σε βάθος και
- * Απαγόρευση της χρήσης απεμπλουτισμένου ουρανίου.

Δεν το έκανε όμως. Και είναι πρόκληση να προσποριείται τώρα ευαισθησία και υπευθυνότητα.

Υπάρχει, σε τελική ανάλυση, έλλειψη οράματος για την Ευρώπη του μέλλοντος. Οι περισσότερες κυβερνήσεις - κατώτερες των περιστάσεων και των επιταγών της σύγχρονης εποχής - δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν στο ευρωπαϊκό όνειρο. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν θέλησε, δεν τόλμησε, ίσως και να μην σκέφτηκε ακόμη να μιλήσει. Η θέση μας είναι ξεκάθαρη. Η Ευρώπη χρειάζεται ένα όραμα για τον Ευρωπαϊό Πολίτη. Και το όραμα αυτό δεν βρίσκεται στην ισοπέδωση, αλλά στο σεβασμό της ιδιαιτερότητας κάθε λαού. Η Ευρώπη χρειάζεται ένα όραμα. Και το όραμα αυτό δεν μπορεί παρά να στηρίζεται σε αρχές και αξίες. Δεν μπορεί να εντοπίζεται παρά μόνο εκεί που συναντώνται οι προβληματισμοί, οι αγωνίες και οι προσδοκίες του Ευρωπαϊού πολίτη. Εμείς που υπήρξαμε πρωταγωνιστές του ευρωπαϊκού προσανατολισμού τοποθετούμαστε ξεκάθαρα:

* Θέλουμε μια Ευρώπη πιο δημοκρατική. Μια Ευρώπη που να λειτουργεί με διαφάνεια. Μια Ευρώπη πιο αποτελεσματική. Μια Ευρώπη πιο δημοκρατική.

* Θέλουμε μια Ευρώπη πιο ασφαλή. Με κοινά και από κοινού προστατευόμενα σύνορα. Να έχει σ" όλες τις ακτές της το ίδιο εύρος χωρικών υδάτων. Να διαθέτει κάθε χώρα το ίδιο ποσοστό πόρων για την Άμυνα.

* Θέλουμε μια Ευρώπη περισσότερο φιλειρηνική. Που επιλύει κρίσεις με διάλογο και δεν δημιουργεί κρίσεις με τα όπλα. Να είναι τελικά κάθε χώρα το ίδιο ασφαλής έναντι οιασδήποτε εξωτερικής απειλής.

* Θέλουμε μια Ευρώπη με περισσότερες κοινωνικές ευαισθησίες. Με κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη. Με κοινές πολιτικές απέναντι στα ζητήματα που αφορούν την ποιότητα ζωής του Ευρωπαϊού πολίτη.

Ευρωπαίους πολίτη.

* Θέλουμε μια Ευρώπη με περισσότερο σεβασμό στο περιβάλλον, με αποτελεσματική πολιτική για την προστασία των φυσικών πόρων. Αύριο μπορεί να δούμε πολέμους για το νερό. Ποια είναι η πολιτική της Ευρώπης; Τί κάνει η Κυβέρνηση για να αποφύγουμε ένα τέτοιο πρόβλημα;

Τα επόμενα χρόνια θα κρίνουν τα πάντα στον τομέα της εξωτερικής και της ευρωπαϊκής μας πολιτικής. Τώρα είναι η ώρα της ευθύνης, της περισυλλογής και της δράσης. Η Ελλάδα χρειάζεται προβληματισμό, διάλογο σε κλίμα συναίνεσης, συνένωση δυνάμεων και προσπάθειών. Χρειάζεται μία κυβέρνηση στο ύψος των περιστάσεων. Ισχυρή και αποτελεσματική. Για την Ελλάδα, την Κύπρο και την Ευρώπη. Για την κοινωνία στο σύνολό της και τον άνθρωπο δίπλα μας.

Αρχή
σελίδας